

A múlt héten a [Szejke-patakban bekövetkezett halpusztulás](#) eszünkbe juttathat néhány régebbi esetet – nemcsak a kisebb patakokban, hanem a Nagy-Küküllő udvarhelyi szakaszán is voltak olyan tömeges halpusztulások, hogy néha azén kellene csodálkoznunk, hogy egyáltalán él még valami a folyóban.

Tény, hogy az 1989 előtti „ántivilágban” egyáltalán nem vették komolyan a környezetvédelmet, s valahol ennek isszuk ma is a szennyes levét. A hatvanas-hetvenes években szocialista módon iparosodott a város, de csak a vas, az öntvény, az előállított cérna és a gépek számítottak, az már nem annyira, hogy mi kerül a várost átszelő folyó vizébe.

Az ipari övezetet nagy előszeretettel telepítették a Nagy-Küküllő jobb partjára, kellett a víz, mint nyersanyag. Aztán a nyolcvanas években bekövetkezett az, amitől lehetett tartani. 1987 nyarán a cérnagyárból feldolgozott

gyapothulladék került a folyó vizébe

s a későbbi becslések szerint több tonna hal, az állomány mintegy ötven százaléka veszett oda. Gyerekejjel a stadion melletti hídról néztük a hátukra fordult, fehérlő, méretes halakat és azt,

hogyan a cigányok valami földöntúli boldogsággal szedik össze és viszik haza.

A témáról **Benzár László**val, a *Nagy-Küküllő Vadász és Sporthorgász Egyesület* alelnökével beszélgetve megtudtuk, hogy a matricagyárból is volt egy szennyezés abban az időben, s a rendszerváltás után sem mentek rendjén a dolgok, mert a kommunizmusból örökölt mentalitás továbbra is mereven benne volt az ilyen dolgokért felelős emberekben, tisztelet a kivételnek.

2002-ben az Urbana Rt. által működtetett [szennyvíztisztító állomáson](#) többszöri áramkiesés miatt szennyvíz került a folyóba és hatalmas pusztítást végzett. A horgászegyesület be is perelte az Urbanát és az ezt működtető önkormányzatot, egyévnnyi pereskedés után akkori pénzben

500 milliós kártérítést fizetett az Urbana,

ennyire becsülték ugyanis az elpusztult halállomány értékét. Tavaly a Fehér Nyikón volt halpusztulás, egy ottani tejfeldolgozó okozta a bajt, meg is büntették. Benzár szerint most a

zeteváraíjai víztározóval is gondok vannak, mert a vízszint lecsökkentése miatt ha a halak nem is döglenek meg, a kövekre lerakott ivadék sajnos elpusztul s ez jelentősen károsítja az állományt.

Az is nagy baj, hogy a város területén sok helyen az eső- és szennyvízcsatorna egybe van "kötve", sokszor egyenesen a [Küküllőbe ömlik a szennyvíz](#) . Benzár elmondása szerint többször is értesítette a Greenpeace-t, a vízügyet, a környezetvédelmi őriséget ezekben a témákban, de utóbbiak nem nagyon mozdultak rá a dologra.

A telepítések ellenére a folyók, patakok halállománya csökken – ha nem is annyira, mint a fenyőfa Szentegyháza környékéről, de az tény, hogy a folyók mai állapotát nem lehet összevetni a húsz évvel ezelőttivel.

Van az a mondás, hogy „majd ha az ember kivágja az utolsó fát, megmérgezi az utolsó folyó vizét, kifogja az utolsó halat is, akkor rádöbben, hogy a pénzt nem lehet megenni.” S ez ellen tehet mindenki: néha valami nagyon jelentéktelennek tűnő tett (például egy folyóba szemetelő

ember megszólítása) is segíthet.

Mert amíg ezeket nem tesszük meg, addig ne csodálkozzunk, hogy városkánk és környékének vizei ilyen állapotban vannak. Hogy romlik tovább, mint a döglött hal a napon.